

[Gade]

Så vil jeg sige til fru Marianne Jelved: Lad os se, om det også kunne blive til en bæredygtig udvikling på landbrugsområdet, for her trænger vi jo til, at der sker et gennembrud.

Jeg kan ikke lade være med også at sige til Det Radikale Venstre, at vi venter jo på Det Radikale Venstre på landbrugsområdet, men når det gælder trafik, tror jeg, at SF og Det Radikale Venstre kan følge op med modstanden mod Øresundsbroen i den kommende samling. Hvis vore to partier virkelig vil sætte kræfter ind på det område, så kunne det også godt være, at nogle af de andre partier kan indse, at man ikke kan løse nogen som helt problemer i dette samfund i dag, hvis man ikke gennemtænker grundlæggende miljø og beskæftigelse, men kun tror på den blinde vækst, som præger statsministerens og regeringens tale.

(Kort bemærkning).

Trøjborg (S):

Jeg har et spørgsmål til fru Marianne Jelved, som følger samme spor som hr. Gades. Jeg skal gerne gøre det lidt mere præcist. Fru Marianne Jelved talte om, at landbruget stod over for store omstillinger. Det er så sandt, som det er sagt: Mac Sharry-plan, GATT-plan og forhåbentlig også store omlægninger som følge af vedtagelser i Folketinget for så vidt angår landbrugets miljøforurening.

Jeg vil gerne spørge fru Marianne Jelved om, hvilken målsætning Det Radikale Venstre har for så vidt angår kvælstofforurening i dag. I 1987 var Folketinget enig om en målsætning, der sagde, at vi helst skulle nå en 50 pct.s reduktion i kvælstofudvaskningen i 1990. Det Radikale Venstre sagde noget om, at hvis man ikke nåede det i 1990, måtte man se på spørgsmålet om afgifter på handelsgødning. Det blev så til en plan, hvor man i realiteten udstrakte fristen til 1993. Vi ved alle sammen i dag, at med de midler, der er taget i anvendelse, når vi ikke målet i 1993, og derfor er mit spørgsmål til fru Marianne Jelved: Er målsætningen for Det Radikale Venstre, at vi skal nå målet, for så vidt angår landbrugets vandmiljøforurening, i 1993? Eller i 1995, som vi internationalt har forpligtet os til? Eller, som regeringen taler om, engang omkring år 2000?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne kvittere over for hr. Gade, der på SF's vegne forudså, at Det Radikale Venstre og SF kunne få et udmærket samarbejde omkring miljø- og transportområdet. Det er også vores opfattelse.

Omkring landbruget: Jeg har noteret mig, at der ventes på Det Radikale Venstre, og jeg kan sige, at der arbejdes ihærdigt i Det Radikale Venstre på det spørgsmål, og at der vil komme noget inden alt for længe.

Og til hr. Trøjborg vil jeg sige, at Det Radikale Venstres målsætning omkring reducere af kvælstofforureningen er den samme, som den har været hele tiden, der er ingen ændringer i det. Jeg blev også spurgt, om årstallet er 1993 eller 1995. Det er min opfattelse, at det vil være fuldstændig urealistisk at nå det til 1993. Vi har arbejdet ud fra den målsætning, at der skal laves en – vi kan godt kalde den afgørende – status i 1995. Vi stræber altså efter at opfylde de konventioner, som vi selv har været med til at vedtage, med henblik på 1995.

Jeg skal lige korrigere hr. Trøjborg, der refererer, at Det Radikale Venstre i 1987 i forbindelse med vandmiljøplanen sagde, at hvis det ikke kunne lykkes at nå målet i 1990, så måtte man bruge afgifter. Det er ikke helt korrekt formuleret. Der står i vandmiljøplanens beretning, at Det Radikale Venstre ikke vil afskrive sig muligheden af at bruge afgifter som et styringsmiddel, og det vil vi fortsat ikke.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med at komplimentere statsministeren for samarbejdstonen i åbningstalen. Den lægger op til et godt arbejdsår her i Folketinget. Jeg tror, at vi har brug for et folketingsår, hvor vi virkelig samarbejder for at løse en række specificerede opgaver, ikke de skyhøje planer, som der ikke kommer noget ud af, men en række realistiske delmål om, at flere kommer i arbejde, og at vi får ændret de og de strukturproblemer. Magter statsministeren fortsat at skitsere realistiske, men rigtige målsætninger, så tror jeg også med den tone, der var anlagt i åbningstalen, at vi kan komme ganske langt med hensyn til resultater, og det er faktisk bedre at opnå resultater end de store planer, som så af en eller anden grund ikke bliver realiseret.